

Răsărit de lună

Stefan Doroftei Doimaneanu

Răsărit de lună

Înserarea se recompune în ceruri,
Negura tremură și păcură bea,
Departe, pe cămașa cerului albastră,
Galopez singuratic, călare pe-o stea.

Alerg către zare pe creste de valuri,
Cautând sălașul reginei de noapte,
Vreau să-i cer să-mi întindă o mână
S-o ridic peste ape cu petele-i coapte.

O cuprind cu nesaț, ridicând-o spre boltă,
Astrele o sărută aranjându-i cununa,
Noaptea tuciurie pe cer se revoltă,
Păsări argintii o săgetează întruna.

Strălucind fericită, îmi trimite bezele
Încărcate de îngeri în lotci siderale.
O sărut, o desprind din brațele mele
Și-i urez alintând-o, zbor în fulgi de visare.

Norii fumurii se așează broboadă
Peste dealuri de zahăr, culcuș căutând,
Zâna nopții glăsuiește încet o baladă,
Printre gândurile mele răzlețe curgând.